

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Εργαστηριακή Άσκηση 2019-20

Ζαχαρίας Γεωργόπουλος

AM : 235735

Περιεχόμενα

1	Εισαγωγή	2
1.1	Στοιχεία υπολογιστικού συστήματος	2
1.1.1	Πίνακας στοιχείων συστήματος	2
1.1.2	Έκδοση του MATLAB και σχετικές βιβλιοθήκες	2
1.1.3	Εκτέλεση εντολής "bench"	2
1.2	Κατασκευή εργαλείων	4
1.2.1	Μητρώο μάσκα: Συνάρτηση mask_band	4
1.2.2	Έλεγχος Διαγώνιας Κυριαρχίας: Συνάρτηση dd_check	4
2	Πράξεις με μητρώα ειδικής μορφής, πολυώνυμα μητρώων και χρήση διεπαφής mex	4
2.1	Μητρώα και δεξιά μέλη	4
2.2	Επίλυση με απλά πολυώνυμα μητρώου	5
2.2.1	Διαδικασίες επίλυσης	6
3	Εφαρμογές σε δίκτυα	8

1 Εισαγωγή

1.1 Στοιχεία υπολογιστικού συστήματος

1.1.1 Πίνακας στοιχείων συστήματος

Χαρακτηριστικά	Answer
Έναρξη/λήξη εργασίας	24/12/19 - 17/1/20
model	
O/S	Windows 10 Home
processor name	Intel Core i5 4200M
processor speed	2.50 GHz
number of processors	1
total # cores	2
total # threads	4
FMA instruction	
L1 cache	64KB Instruction, 64KB Data write-back
L2 cache	(per core) 256KB, write-back
L3 cache	(shared) 3MB, write-back
Gflops/s	12.84
Memory	6GB
Memory Bandwidth	
MATLAB Version	9.7.0.1190202 (R2019b)
BLAS	
LAPACK	

Ο Πίνακας 1.1.1 συμπληρώθηκε με την βοήθεια του προγράμματος cruz. Σε αυτό το πρόγραμμα στο section για την CPU βρήκα από το Specification το όνομα του επεξεργαστή, την ταχύτητά του, καθώς και τον αριθμό των cores και των threads. Στο section για τις Caches βρήκα για κάθε μια από τις τρεις cache τον διαμερισμό τους στα cores και threads της CPU, καθώς και το Size τους. Τέλος, από τις πληροφορίες του PC βρήκα το O/S καθώς και το size της μνήμης.

1.1.2 Έκδοση του MATLAB και σχετικές βιβλιοθήκες

- Matlab version: 9.7.0.1190202 (R2019b)
- Σχετικές βιβλιοθήκες: Figure 1

Εκτέλεση της εντολής "version" στο command window της Matlab και εμφάνιση της έκδοσης της και των σχετικών της βιβλιοθηκών.

1.1.3 Εκτέλεση εντολής "bench"

Πίνακας έπειτα από την εκτέλεση της εντολής "bench": Figure 2

```
>> ver

-----
MATLAB Version: 9.7.0.1190202 (R2019b)
MATLAB License Number: 612522
Operating System: Microsoft Windows 10 Home Version 10.0 (Build 18362)
Java Version: Java 1.8.0_202-b08 with Oracle Corporation Java HotSpot(TM) 64-Bit Server VM mixed mode
-----

MATLAB                               Version 9.7           (R2019b)
Simulink                             Version 10.0          (R2019b)
Bioinformatics Toolbox               Version 4.13          (R2019b)
Communications Toolbox               Version 7.2           (R2019b)
Computer Vision Toolbox              Version 9.1           (R2019b)
Control System Toolbox               Version 10.7          (R2019b)
Curve Fitting Toolbox                Version 3.5.10        (R2019b)
DSP System Toolbox                  Version 9.9           (R2019b)
Data Acquisition Toolbox             Version 4.0.1         (R2019b)
Database Toolbox                    Version 9.2           (R2019b)
Deep Learning Toolbox                Version 13.0          (R2019b)
Embedded Coder                      Version 7.3           (R2019b)
Fixed-Point Designer                 Version 6.4           (R2019b)
Fuzzy Logic Toolbox                  Version 2.6           (R2019b)
GPU Coder                           Version 1.4           (R2019b)
Global Optimization Toolbox          Version 4.2           (R2019b)
Image Acquisition Toolbox            Version 6.1           (R2019b)
Image Processing Toolbox             Version 11.0          (R2019b)
Instrument Control Toolbox           Version 4.1           (R2019b)
MATLAB Coder                         Version 4.3           (R2019b)
MATLAB Compiler                     Version 7.1           (R2019b)
MATLAB Compiler SDK                 Version 6.7           (R2019b)
Mapping Toolbox                      Version 4.9           (R2019b)
Model Predictive Control Toolbox     Version 6.3.1         (R2019b)
Optimization Toolbox                 Version 8.4           (R2019b)
Parallel Computing Toolbox           Version 7.1           (R2019b)
Partial Differential Equation Toolbox Version 3.3           (R2019b)

Robust Control Toolbox               Version 6.7           (R2019b)
Signal Processing Toolbox            Version 8.3           (R2019b)
SimEvents                           Version 5.7           (R2019b)
Simscape                            Version 4.7           (R2019b)
Simscape Electrical                  Version 7.2           (R2019b)
Simscape Multibody                   Version 7.0           (R2019b)
Simulink Coder                       Version 9.2           (R2019b)
Simulink Real-Time                   Version 6.11          (R2019b)
Stateflow                            Version 10.1          (R2019b)
Statistics and Machine Learning Toolbox Version 11.6          (R2019b)
Symbolic Math Toolbox                Version 8.4           (R2019b)
System Identification Toolbox        Version 9.11          (R2019b)
Wavelet Toolbox                      Version 5.3           (R2019b)
```

Figure 1: Σχετικές Βιβλιοθήκες: (Εντολή "ver" στην Matlab)

Computer Type	LU	FFT	ODE	Sparse	2-D	3-D
Windows 7, Intel(R) Xeon(R) CPU E5-1650 v3 @ 3.50 GHz	0.8767	0.9879	0.0154	0.1007	0.2420	0.2746
Linux 10.04, Intel Xeon CPU E5-2685 v4 @ 2.40 GHz	0.8766	0.9989	0.0147	0.1126	0.3538	0.2652
Windows 10, Intel(R) Xeon(R) CPU E5-1650 v3 @ 3.50 GHz	0.8766	0.9989	0.0147	0.1128	0.3538	0.2652
Windows 10, Intel(R) Xeon(R) W-2133 @ 3.60 GHz	0.8814	0.9879	0.0138	0.1185	0.3117	0.3877
Mac, macOS 10.13.6, Intel Core 7 @ 3.4 GHz	0.1501	0.1354	0.0250	0.1181	0.4819	0.3284
Windows 10, AMD Ryzen 7 1700 @ 3.00 GHz	0.1848	0.1441	0.0158	0.2030	0.2959	0.3000
Surface Pro 3, Windows 10, Intel Core E-4300 @ 1.9 GHz	0.1957	0.1784	0.0227	0.1381	0.6722	0.4843
The machine	0.2620	0.2196	0.0343	0.1758	0.8725	0.7489
MacBook Pro, macOS 10.14.1, Intel Core i7 @ 2.6 GHz	0.2734	0.1988	0.0177	0.1423	2.8198	1.3889

Figure 2: Πίνακας έπειτα από την εκτέλεση εντολής "bench" στην Matlab

1.2 Κατασκευή εργαλείων

1.2.1 Μητρώο μάσκα: Συνάρτηση `mask_band`

Η συνάρτηση αυτή έχει δύο λειτουργίες. Η 1η είναι όταν το `type == "band"` και η 2η όταν `type == "btdr"`. Αρχικά, στον κώδικα μου δημιουργώ μητρώο `P` μεγέθους `nxn` με άσσους στην διαγώνια. Στην 1η περίπτωση ελέγχω αν δόθηκε όρισμα `q` (αν όχι τότε `q=p`) και στην συνέχεια με `for-loops` (με εμφώλευση) προσπαθώ να κατασκευάσω το άνω εύρος του μητρώου `P`, με βάση το `q`, δηλαδή δημιουργώ `q` υπερδιαγώνιους με την τιμή των στοιχείων να είναι 1. Έπειτα, πάλι με `for-loops` προσπαθώ να κατασκευάσω το κάτω εύρος του μητρώου `P`, με βάση το `p`, δηλαδή δημιουργώ `p` υποδιαγώνιους με την τιμή των στοιχείων να είναι 1.

Τώρα, στην 2η λειτουργία ελέγχω αν το `p` διαιρεί ακριβώς το `n` (αν όχι θα υπάρχουν `k` διαγώνια block μεγέθους `rxr`) και στην συνέχεια δημιουργώ διαγώνια block μεγέθους `pxr` με άσσους. Με βάση το `p` φτιάχνω με `for-loops` και τα αντίστοιχα υπερδιαγώνια και υποδιαγώνια block με άσσους. Στο τέλος λόγω των ορίων επανάληψης των `for-loops`, το μητρώο `P` που δημιουργούταν είχε μέγεθος μεγαλύτερο από `nxn`, γι' αυτό με την αντίστοιχη εντολή κρατάμε μόνο `n` γραμμές και `n` στήλες.

1.2.2 Έλεγχος Διαγώνιας Κυριαρχίας: Συνάρτηση `dd_check`

Για την συνάρτηση αυτή ορίζω στην αρχή διάνυσμα `a` το οποίο περιέχει κατά απόλυτη τιμή τα διαγώνια στοιχεία του μητρώου `A`. Στην συνέχεια, ελέγχω την Διαγώνια Κυριαρχία κατά γραμμές με ένα `for-loop` το οποίο αθροίζει τα στοιχεία της `i`-οστής γραμμής κάθε φορά. Έπειτα με χρήση `if-else statement` ελέγχω αν είναι ΔK κατά γραμμές και αν είναι Αυστηρά ΔK κατά γραμμές. Αν δεν είναι, θέτω την μεταβλητή `adkR = 1`. Στην συνέχεια, ακολουθώ την ίδια διαδικασία για τις στήλες, κάνοντας του αντίστοιχους ελέγχους και δίνοντας στις μεταβλητές τις αντίστοιχες τιμές. Γενικά, το `discrC` (για στήλες) και το `discrR` (για γραμμές) αυξάνεται κάθε φορά που μια στήλη ή γραμμή αντίστοιχα επιτυγχάνει την ΔK . Στο τέλος, ελέγχω αν το μητρώο είναι ΔK κατά γραμμές και στήλες (αν ναι κάνω το `dflag = 1`). Επίσης, ελέγχω αν το μητρώο είναι $A\Delta K$ κατά γραμμές (αν όχι `discrR = 0`) και $A\Delta K$ κατά στήλες (αν όχι `discrC = 0`).

2 Πράξεις με μητρώα ειδικής μορφής, πολυώνυμα μητρώων και χρήση διεπαφής `mex`

2.1 Μητρώα και δεξιά μέλη

Το αρχείο `cmatrix.m` περιλαμβάνει την δημιουργία των μητρώων που μας ζητείται στην εκφώνηση, τα οποία είναι `C`, `P1`, `P2`, `P3`, `M1`, `M2`. Το μητρώο `C` δημιουργήθηκε με χρήση δύο `for-loop` και ένα `if-else statement` με το οποίο δίνω τις αντίστοιχες τιμές στα διαγώνια στοιχεία και σε αυτά εκτός διαγωνίου. Τα μητρώα `P1`, `P2`, `P3` έχουν διαφορετικό size το καθένα (`m,n`). Δημιουργώ τα

μητρώα T και S αντίστοιχα κάθε φορά κάνοντας χρήση της συνάρτησης `toeplitz` που μας δίνετε. Τέλος, βρίσκω τα αραιά (sparse) μητρώα εκτελώντας τις πράξεις `kron`, μεταξύ των αντίστοιχων μητρώων.

Για να φτιάξω τον παρακάτω πίνακα στην αρχή εκτέλεσα το αρχείο `cmatrix.m` για να δημιουργήσει τα αντίστοιχα μητρώα. Έπειτα για κάθε ένα από τα μητρώα έκανα τα εξής: Το N συμβολίζει το μέγεθος του μητρώου (έστω M) και το βρίσκω με την εντολή `length(M)`. Για την ΔK εκτελώ για το κάθε μητρώο την συνάρτηση `dd_check(M)` και αν `dflag = 1`, τότε είναι ΔK . Ένα μητρώο είναι συμμετρικό αν $(M^*M' = I)$ η εντολή `disp(isequal(M,M.')` δώσει σαν αποτέλεσμα 1, αλλιώς δίνει 0. Το ζώνης το υπολογίζω με χρήση της συνάρτησης `[lower,upper] = bandwidth(M)`, η οποία βρίσκει το κάτω και άνω εύρος του μητρώου M . Ελέγχω αν το μητρώο είναι αντιστρέψιμο με την εντολή `det(M)` και αν το αποτέλεσμα είναι διάφορο του 0 τότε είναι αντιστρέψιμο, αλλιώς όχι. Τέλος, βρίσκω τον δείκτη κατάστασης ως προς τη νόρμα 1 εκτελώντας την εντολή `condest(M)`.

Πίνακας χαρακτηριστικών μητρώων ελέγχου.

matrix	N	ΔK	Συμμετρικό	Ζώνης	Αντιστρέψιμο	ΔK . $k1(A)$
<code>toeplitz([2,-1,zeros(1,8)])</code>	10	Ναι	Ναι	(1,1)	Ναι	60
C1000	1000	Όχι	Ναι	(999,999)	Ναι	41.2165
P(100,10)	1000	Όχι	Ναι	(100,100)	Ναι	139.9998
P(10,100)	1000	Όχι	Ναι	(10,10)	Ναι	135.6683
P(100,100)	1000	Όχι	Ναι	(100,100)	Ναι	7.0018e+03
bcstm07	420	Όχι	Ναι	(47,47)	Ναι	1.3365e+04
email	1133	Όχι	Ναι	(605,605)	Όχι	Inf

2.2 Επίλυση με απλά πολυώνυμα μητρώου

Αρχικά, επειδή μας ζητείται η πράξη να εκτελεστεί αποκλειστικά μέσω BLAS-2, τότε είναι ανέφικτο να πραγματοποιήσουμε την πράξη A^*A (μητρώο * μητρώο, BLAS-3), αφού όταν έχουμε ύψωση μητρώου σε δύναμη είναι σαν να πολλαπλασιάζουμε το μητρώο αυτό $(i-1)$ -φορές με τον εαυτό του, οπότε θα πρέπει να καταφύγουμε σε άλλη λύση, όπως είναι ο πολλαπλασιασμός μητρώου με διάνυσμα. Η συνάρτηση θέλουμε να υπολογίζει το $p(A)^*b$ με BLAS-2, γι' αυτό θα υπολογίζουμε πρώτα το $p(i)^*b$ (το οποίο δίνει σαν αποτέλεσμα ένα διάνυσμα χ) και στην συνέχεια (για το αντίστοιχο i) θα πραγματοποιούμε την πράξη A^*u (μητρώο * διάνυσμα = διάνυσμα x) επαναληπτικά όσες φορές "δείχνει" η δύναμη του μητρώου A , στην οποία θέλουμε να υψωθεί.

Επί της ουσίας θέλουμε να υπολογίσουμε το άθροισμα των παρακάτω πράξεων, το οποίο θα μας δώσει στο τέλος το διάνυσμα r .

$$p(A) * b = \begin{cases} A^4 * p(1) * b, & [i = 1, j = 1 : n - 1] \\ A^3 * p(2) * b, & [i = 2, j = 1 : n - 2] \\ A^2 * p(3) * b, & [i = 3, j = 1 : n - 3] \\ A * p(4) * b, & [i = 4, j = 1 : n - 4] \\ p(5) * b, & [i = 5] \end{cases}$$

Ο αλγόριθμος (κώδικας) υλοποίησης του παραπάνω λειτουργεί ως εξής. Με ένα for-loop υπολογίζουμε κάθε φορά το $x = p(i) * b$ και στην συνέχεια με ένα εμφωλευμένο for-loop πραγματοποιούμε j -φορές την πράξη $x = A * x$. Κάθε ένα αποτέλεσμα που βρίσκω μετά το εμφωλευμένο for-loop το προσθέτω με το προηγούμενο αποτέλεσμα. Αν το i γίνει κάποια στιγμή ίσο με το n , τότε βγαίνουμε έξω από το for-loop, προσθέτωντας το $x = p(n) * b$ (τελευταίος όρος του πολυωνύμου) με το προηγούμενο άθροισμα.

2.2.1 Διαδικασίες επίλυσης

Το αρχείο script.m περιέχει τον explicit υπολογισμό του $C = p(A)$ και την επίλυση του $C * x = b$ με την ανάποδη κάθετο της Matlab. Ακόμα, περιλαμβάνει τον serial υπολογισμό των ριζών του $p(z)$, καθώς και την επίλυση του παρακάτω συστήματος, με τις μεθόδους της ανάποδης καθέτου, της pcg χωρίς προρρύθμιση και με προρρύθμιση.

$$(A - \zeta_j * I) * x^{(j)} = x^{(j-1)}, \text{ με } x^{(0)} = b \text{ και } x = x^{(d)} \text{ και } j = 1, \dots, d.$$

Τώρα, για την **Explicit** επίλυση στο αρχείο script.m υπολογίζω το $C = p(A)$ με χρήση της συνάρτησης `polyvalm(p,A)`, η οποία υπολογίζει το εξής:

$$C = p(A) = p(1) * A^n + \dots + p(i-1) * A^{n-1} + p(n)$$

Επίσης, υπολογίζω το $C * x = b$ με την ανάποδο κάθετο, δηλαδή $x = C \setminus b$ (συνήθως η Matlab το υπολογίζει με LU παραγοντοποίηση).

Για την **Serial** επίλυση και τον υπολογισμό των ριζών του $p(z)$ χρησιμοποιώ την εντολή `root()` της Matlab η οποία βρίσκει τις ρίζες του πολυωνύμου. Μετά, με τη χρήση της ανάποδης καθέτου και ενός for-loop πραγματοποιώ την παρακάτω πράξη

$$(A - \zeta_j * I) * x^{(j)} = x^{(j-1)}, \Rightarrow x^{(j)} = (A - \zeta_j * I) \setminus x^{(j-1)}$$

για καθένα από τα j (από 1 έως το πλήθος των ριζών του p). Έπειτα, για τον υπολογισμό του συστήματος με τη χρήση της pcg χωρίς προρρύθμιση, πάλι με ένα for-loop (και αντίστοιχες τιμές του j) αρχικά υπολογίζω το μητρώο

$P1 = (A - r(l) * I)$, με l να είναι το length των ριζών του $p(z)$ μείον την τρέχουσα τιμή του j και ένα. Δηλαδή, έχουμε:

$$P1 = \begin{cases} A - r(l) * I, & j = 1, l = \text{length}(r) \\ A - r(l) * I, & j = 2, l = \text{length}(r) - 1 \\ \vdots \\ A - r(1) * I, & j = \text{length}(r), l = 1 \end{cases}$$

Η $\text{pcg}(P1, y)$ (με $y=b$) προσπαθεί να λύσει το γραμμικό σύστημα $P1 * p1 = y$. Το μητρώο $P1$ πρέπει να είναι συμμετρικό, θετικά ορισμένο, μεγάλο και αραιό, ενώ το διάνυσμα y πρέπει να έχει length όσο το μητρώο $P1$. Το όρισμα tol ορίζει το max σφάλμα για το οποίο θεωρείται η μέθοδος επιτυχής. Το όρισμα maxit ορίζει τον μέγιστο αριθμό επαναλήψεων για να επιτύχουμε το σφάλμα μικρότερο του tol .

Τέλος, για τον υπολογισμό του συστήματος με τη χρήση της pcg με προρρύθμιση Block Jacobi, δημιουργώ στην αρχή ένα μηδενικό μητρώο M με μέγεθος όσο το μητρώο C και με δύο for-loops (και μια συνθήκη if) γεμίζω την διαγώνιο το M με τα στοιχεία της διαγωνίου C . Μετά, με χρήση for-loop υπολογίζω το μητρώο $P2$ (όπως υπολόγισα το $P1$) και στην συνέχεια καλώ την pcg με τα εξής ορίσματα ($P2, y, \text{tol}, \text{maxit}, M$). Το διαφορετικό σε αυτήν την υλοποίηση είναι το όρισμα M , το οποίο είναι ένα συμμετρικά θετικά ορισμένο μητρώο, το οποίο επιλύει το σύστημα $\text{inv}(M) * P2 * p2 = \text{inv}(M) * y$, ως προς $p2$.

Τώρα, όσον αφορά την χρονομέτρηση κάθε επίλυσης χρησιμοποιούμε της εντολές tic (για έναρξη της χρονομέτρησης) και toc (για λήξη της χρονομέτρησης). Για να είναι πιο ορθά τα αποτελέσματα της χρονομέτρησης, ετκελώ πολλές φορές την μέθοδο επίλυσης μου (με χρήση for-loop) και στο τέλος παίρνω τον μέσο όρο των χρονομετρήσεων. Για να υπολογίσω τους χρόνους εκτέλεσης σε second, ετκελώ κάθε φορά το script.m, με το αντίστοιχο μητρώο, π.χ. αν θέλω να βρω το χρόνο εκτέλεσης του C_{1000} για τα συστήματα που αναφέρθηκαν παραπάνω, τότε στην 14η γραμμή αναθέτω στο μητρώο A την τιμή του C (το έχω υπολογίσει στο αρχείο cmatrix.m). Στο command window της Matlab καλώ τους αντίστοιχους χρόνους εκτέλεσης για κάθε σύστημα επίλυσης, οι οποίοι είναι οι $t1, t2, t3, t4$. Αυτό το κάνω και για τα 5 μητρώα του παρακάτω πίνακα.

Πίνακας χαρακτηριστικών μητρώων ελέγχου.

RUNTIMES (sec)	C_{1000}	$P_{(10,100)}$	$P_{(100,10)}$	$P_{(100,100)}$	bscstm07
explicit	5.7000e-03	5.0000e-03	6.2000e-03	7.4627e+00	6.3400e-02
serial+backslash	2.5500e-02	2.2600e-02	2.8900e-02	3.1603e+01	3.9100e-02
serial+Cholesky	X				
serial+PCG	X	1.0400e-02	1.0500e-02	1.2605e+01	5.2400e-02
serial+PCG+prec(blockJ)	X	6.3000e-02	6.5700e-02	2.4646e+01	1.1800e-01
parallel+backslash (προ-2014)					

Τώρα, όσον αφορά τις νόρμες σφαλμάτων χρησιμοποιώ την έτοιμη συνάρτηση της Matlab "norm(result-c,2)", η οποία υπολογίζει την 2η νόρμα του αποτελέσματος της επίλυσης του συστήματος μείον το μοναδιαίο μητρώο c.

Πίνακας: Νόρμες-1 σφαλμάτων $\|e - x\|_2$.

ERRORS ($\ \cdot\ _2$)	C ₁₀₀₀	P _(10,100)	P _(100,10)	P _(100,100)	bsstm07
explicit	5.7780e+07	1.0972e+07	1.9676e+07	1.8446e-09	7.7908e-06
serial+backslash	4.5119e+26	1.5354e+26	1.7584e+26	1.8144e-12	7.1312e-08
serial+Cholesky	X				
serial+PCG	X	1.8996e+39	1.8996e+39	4.8594e+05	2.3145e+09
serial+PCG+prec(blockJ)	X	1.6184e+43	1.6035e+43	1.5304e+06	2.2704e+10
parallel+backslash (προ-2014)					

3 Εφαρμογές σε δίκτυα

Για το ερώτημα αυτό, φορτώνω στην αρχή το μητρώο A του email (το ονομάζω M2), με τις παρακάτω εντολές στο command window της Matlab.

E = load('email.mat','-mat'); και M2 = E.Problem.A;

Τώρα, αν θέλω να πραγματοποιήσω την direct επίλυση, τότε στα ορίσματα της συνάρτησης δεν συμπληρώνω το cell pcg_parms, αν θέλω να πραγματοποιήσω την επίλυση pcg, τότε στα ορίσματα της συνάρτησης συμπληρώνω το cell pcg_parms. Αρχικά, χρησιμοποιώ ένα for-loop 5 επαναλήψεων για να χρονομετρήσω με ακρίβεια το runtime (t) της μεθόδου επίλυσης που θα ακολουθήσει. Με ένα εμφωλευμένο for-loop υπολογίζω το μητρώο M για μια συγκεκριμένη τιμή alpha κάθε φορά (αφού το i παίρνει τιμές από 1 έως το μήκος του διανύσματος alpha). Μετά, πάλι με ένα if statement ελέγχω αν το μητρώο M έχει ορίζουσα διάφορη του μηδέν, το οποίο σημαίνει ότι το M είναι αντιστρέψιμο. Έπειτα, ελέγχω με ένα if-elseif statement αν mth == "direct" ή αν mth == "pcg" και εκτελώ την αντίστοιχη μέθοδο επίλυσης (αν direct τότε υπολογισμός συστήματος με χρήση ανάποδης καθέτου, αν pcg εκτέλεση της pcg με τα αντίστοιχα ορίσματα το αραιό μητρώο M, το διάνυσμα e, το max σφάλμα (tol), για το οποίο είναι αποδεκτή η λύση και το max αριθμό επαναλήψεων (maxit) που μπορούν να πραγματοποιηθούν για να επιτύχουμε σφάλμα μικρότερο του tol και χρήση του output της συνάρτησης που μας δίνει στοιχεία όπως το iter, το οποίο δηλώνει τον αριθμό επαναλήψεων που πραγματοποιήθηκαν). Στην συνέχεια, ελέγχω με την συνάρτηση all() της matlab, αν όλα τα στοιχεία του διανύσματος x είναι θετικά και αν είναι εισάγω στο διάνυσμα valid την έγκυρη τιμή του alpha και στο μητρώο X (αποτέλεσμα της συνάρτησης που ζητείται) βάζω τις τιμές του διανύσματος x στην αντίστοιχη στήλη του μητρώου.

Τώρα, για τον πίνακα που μας ζητείται, βρίσκω τις valid τιμές του alpha, από το διάνυσμα valid. Το runtime το υπολογίζω από τον χρόνο που κατέγραψε το t1 και t2, αντίστοιχα για τις μεθόδους explicit και pcg. Ακόμα, τις επαναλήψεις της pcg τις υπολόγισα μέσω της μεταβλητής iter (output της συνάρτησης pcg). Η νόρμα που μου ζητείται την υπολόγισα ως εξής και για τις δύο μεθόδους

επίλυσης. Αρχικά, δήλωσα το b ως μοναδιαίο διάνυσμα με μέγεθος όσο το length του $M2$, όπου A έβαλα ο μητρώο $M2$ και στο x έβαλα την στήλη του μητρώου X που αντιστοιχεί στο αντίστοιχο α του πίνακα. Η εντολή που έγραψα στο command window της matlab ήταν: $\text{norm}(b-M2*X(:,i),2)$, όπου i η στήλη του αντίστοιχου α . Τέλος, για να βρώ τα top-5 (hi-to-lo), δηλαδή τις θέσεις των top-5 στοιχείων του μητρώου X για ένα συγκεκριμένο α , τότε καλώ την συνάρτηση $[\text{out},\text{idx}]=\text{sort}(X(:,i))$, η οποία για το συγκεκριμένο α (στήλη i) επιστρέφει απο το μικρότερο προς το μεγαλύτερο τις θέσεις των στοιχείων.

Πίνακας ζητούμενων αποτελεσμάτων.

1-alpha(1)*email	a	runtime(sec)	επαναλήψεις	$\ b - A * \hat{x}\ _2$	top-5 (hi to lo)
format	x.xx	xx.xxxx	xxx	x.xxxx \pm xx	π.χ. (1133,1029,2,1,15)
explicit	0.01	00.1047	x	5.3780e+02	(105,333,42,16,23)
	0.04	00.1097	x	2.4501e+03	(105,16,42,196,333)
serial+PCG	0.01	00.0755	7	5.3780e+02	(105,333,42,16,23)
	0.05	00.0615	1	8.4604e+02	(1133,1132,1131,1130,1129)
serial+PCG+prec(ichol)	a_{min}				
	a_{max}				

ΤΕΛΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

(Η αναφορά γράφτηκε σε LaTeX, με χρήση του Overleaf.)